



Forslag til forespørgselsdebat om hvorvidt der er behov for at revurdere kommunalreformen.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Først et tak til Atassut for at fremkomme med denne relevante forespørgselsdebat. Ligeledes takker vi for Naalakkersuisuts svarnotat, som ganske vidst går ind og påpeger konkrete handlemuligheder. Jeg bemærker flere udfordrende påstande og konkrete løsningsforslag i forsøget på at udvikle landet som helhed. Det vil jeg herved komme nærmere ind på.

Der skal ikke være tvivl om Atassuts sympatiske ønske om at gå tilbage til tilstande, som man engang huskede var rigtigt, trygt, og godt. Selv voksede jeg op i 90'erne i Qeqertarsuaq, hvor byen var drevet af engagerede selvstændige næringsdrivende, rejsetrawlere, fiskekuttere, som sikrede en kontinuerlig beskæftigelse i fabrikken, og ikke mindst en lille kommune med en sund økonomi. Ja, det var en tid i vækst, som vi desværre ikke ser i dag. Langt de fleste ressourcer er flyttet af hensyn til jobs, uddannelse mv. Nogle har forsøgt at vende tilbage, men må sande at der foreligger så mange udfordringer direkte relateret til en manglende og usynlig kommunalbestyrelse, hvor byens borgere føler sig overset og ej inddraget. Ja, urbaniseringen og centralstyre har sit indtog. Vi skal derfor gribe chancen for at gøre kommunalreformen til en succes, og ikke en hæmsko for udvikling.

Vi bliver nødt til at forholde os til virkeligheden, og den udvikling vi ser i verden. Vi er efterhånden så globaliserede at vi ikke alene kan styre og udvikle vores land, isoleret fra verdenstilstandene. Derfor er det en oplagt mulighed for kontinuerligt at skabe de fornødne rammer for at øge samfundsøkonomien, gøre lagkagen større for at have råd til de velfærdsydelser vi har bestemt os for. Lad os anerkende, at der er forskelle fra den ene kommune til den anden.

I håb om at bringe den borgernære service tilbage opdelt Qaassuitsup kommune sig i to, således kommune Qeqertalik blev til for få år tilbage. Formålet med nærdemokratiet og det borgernære servicetilbud er i sig selv rigtig godt. Vi glemmer dog ofte bagsiden af medaljen, og det er prisen. En pris, som forholdsvis få mennesker kan bidrage til. Det er ingen hemmelighed, at vi på verdensplan har et af de største administrationer set i forhold til indbyggertallet. Den offentlige administration er fortsat voksende, og som vi mener er den forkerte vej at gå. Vi vil gerne have et større råderum til den efterspurgte borgernære service, således hele socialområdet, førskole- og skoleområdet og handicapområdet bliver løftet. Det er absolut positivt at der etableres nærdemokrati i kommunerne ved nedsættelse af lokaludvalg, men samtidigt finder jeg det tankevækkende at behovet derfor er opstået. For er det et symptom på konsekvensen af centraliseringen? Er politikerne, som jo er repræsentanter af vælgerne, kommet for langt væk fra civilsamfundet? Jo flere lag af bureaukratiske lag vi laver, des dyrere bliver det for os alle, og det kan risikere at få en direkte konsekvens med forringelse af vores kerneopgaver. Og viser det sig, at



etablering Qeqertalik Kommune, gavner lokalbefolkningen? Det kan vi med sikkerhed ikke sige, men vi tror næppe at en bureaukratisering gavner vores samfund.

Vi er enige i subsidiaritetsprincippet, hvor beslutningerne om ændringer skal tages så tæt på udfordringen, som muligt. Derfor mener vi, at vi sammen med kommunerne skal tilpasse os en udvikling, som både er langsigtet, innovativ og fremmer den enkeltes frihed til at handle. På samme måde forventer vi, at kommunerne udviser vilje til at tilpasse sig, og udvikler sine respektive organisationer således, at kerneopgaverne løses på en smartere, enklere og billigere måde for at skabe merværdi i sidste ende. Som et godt eksempel kan vi se, at Kommuneqarfik Sermersooq lancerer borgernær demokrati ved brug af deres hjemmeside, hvor den menige borger har adgang til nyttig viden, og kan ligeledes navigere sig frem til svar på sine spørgsmål og holde sig orienteret om øvrige aktiviteter i nærmiljøet. Her findes også en meget høj frivillighed, som bidrager til kommunalbestyrelsens beslutninger, som er til gavn for alle i kommunen.

Lad os hellere blive bedre til at lade os inspirere af hinanden på tværs af kommunerne, øge konkurrenceevnen for at skabe merværdi og vækst, og ikke mindst for at stå tættere sammen i målet for øje; nemlig et menneskeligt og økonomisk sundt samfund, som lærer af fortiden og handler visionært.

Vi kan ikke gøre os fri af de internationale tendenser med urbanisering og brugen af de tekniske hjælpemidler. Urbaniseringen er noget, som vi fra Demokraatit anerkender. Vi støtter det enkelte menneskes frie ret til at vælge og handle ud fra sine muligheder. På samme måde gælder det for de frie markeds kræfter. Forslagsstiller påstår i sit indlæg, at vi som landsmænd ikke kan forstå hinanden og derved problematiserer kommunalreformen i sin kontekst. Jeg vil hellere påstå, at det er lederskabet, vores politiske velvilje, som skaber de koordineringsmæssige og sproglige udfordringer. Vi er de valgte, vi har ansvaret og vi skal forpligte os til at samarbejde.

Lad os derfor her i salen tale sammen om et budskab om, at selv om vi er forskellige fra nord til syd, øst og vest, så har vi alle brug for hinanden til at skabe det samfund, som vi alle ønsker. Det kræver, at vi kan tale ind til hjerterne hos alle samtidigt med at være forretningsorienterede for at skabe den fornødne vækst. Vi skal væk fra misundelsestilstande, men snarere lade os inspirere og selv tage handling på en god ide. En god ide, som kan blomstre og blive til virksomheder, som skaber merværdi for det enkelte menneske og for samfundet.